

нитъ пластове, защото плоскостта е почти хоризонтална, и дискордантни въ дълбочината, поради нагъването, което впоследствие е образувало Балкана и по необходимост е подигнало пластове, които прѣди това сѫ били успоредни помежду си. Депресията на това място изглежда, че е резултат отъ подземния тласъкъ, който е издигналъ тая планинска верига, образувалъ е тия възвишиения-състоящи се безъ съмнение отъ вулканични скали. Човѣкъ вижда такива скали на всѣка крачка изъ планините да разцепватъ, да разкъсватъ по пътя си пространните седиментни пластове, първо-основата на почвата, която изпоръзва Балкана, да размѣсватъ гранитните си маси съ луспестите шисти и гнейса на напластените скали, отхвръкнали въ тѣхните ровове. Отъ което слѣда, че върховетъ сѫ безъ съмнение образувани въ по-късна дата, отколкото първоначалната почва. Хълмовете, които включватъ Сливенъ, сѫ вѣроятно срутени купчини послѣдователно отъ Балкана, съ стрѣмѣжъ да ставатъ все по-низки всѣки денъ, защото сѫ безлѣсни и почвата, която ги покрива, както и лѣсъчливата почва, върху която почива градътъ, е продуктъ отъ разпадане на повърхните скали, разядени отъ дъждоветъ и мразоветъ.

Флората на Сливенъ принадлежи едноврѣменно и къмъ високите области и къмъ тая на равнините. Това е флората на Франция къмъ низките части на Пиринейтъ и на Италия къмъ Апенините; растенията, които тукъ се намиратъ, сѫ напълно сѫщите. Тукъ се срѣщатъ въ изобилие: *humerus lupulus*, *ebullus terestis hiscionicus*, по-голѣмата част отъ слѣзовете (*malvacées*), репеятъ, различни видове млѣчици, кръстоцветни, устоцветни, овчарска торбичка, (*la bourse-pastorié*), ясмина, бодородичката, кучешкото грозде, по-голѣмата част отъ житните растения, послѣ дряна, шипката, шербеетът (*le berberis*). Овощните дървета даватъ сѫщите видове овощия, каквито дава нашия умѣренъ поясъ, но тия овощия сѫ отъ много долно качество, мѣсото имъ е бѣдно, блудкаво, безъ ароматъ, защото липсва култура. Нѣщо, което очудва въ цѣлата тази част на Балкана, то е рѣдкостта на бора, значи тази облакъ дава малко видове дървета отъ съмейството на игололистните: а тия, които насеяватъ горите на тия върхове, принадлежатъ къмъ широколистните. Нейната фауна е като фауната на нашиите планински области: много видове лисици, чакали, дива котка, бѣлката, катерицата; срѣща се още кастро и единъ едъръ плъхъ, съвсѣмъ особенъ, наричанъ *геленджикъ*. Птиците въ Балкана се представляватъ отъ видовете грабливи; въ равнината се виждатъ прилѣгните и отъ съмейството на кокошките (*gallinacés*).

Сливенъ, макаръ да лежи въ умѣрения поясъ, има извѣнредно промѣнилъвъ климатъ; близостта му до Балкана го подчинява на бѣрзи атмосферни промѣни и често прави лѣтните му дни на пролѣти и есенни, а тия послѣдните въ разгара на сезона си или сѫ непонесимо горещи или прибѣрзано зимни студени; температурните промѣни сѫ рѣзки и неочекани; понѣкога жега ви обхваща една задушаваща жега, за да мине слѣдъ нѣколко часа въ една влажна и спокойна свѣжестъ; температурата се изкачва рѣдко до 26°.